

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 405/2025-10

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Roberta Šorla a sudcov Ivana Fiačana a Martina Vernarského (sudca spravodajca) v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], t. č. [REDAKOVANÉ], zastúpeného Advokátska kancelária JUDr. Ošváth, s.r.o., Vajanského 1955/58, Piešťany, proti postupu a uzneseniu Krajského súdu v Nitre sp. zn. 1To/27/2024 zo 7. mája 2024 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 28. mája 2025 domáha vyslovenia porušenia základného práva zaručeného čl. 47 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva zaručeného čl. 6 ods. 3 písm. c) Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom a uznesením krajského súdu označeným v záhlaví tohto uznesenia. Žiada o priznanie finančného zadostučinenia 10 000 eur a náhrady trov konania. Súčasne žiada o prednostné vybavenie jeho ústavnej sťažnosti, keďže je umiestnený vo výkone väzby.

II.

Skutkové východiská

2. Rozsudkom Okresného súdu Nitra sp. zn. 4T/47/2023 z 23. novembra 2023 bol sťažovateľ uznaný za vinného z prečinu podvodu v spolupáchateľstve podľa § 20 a § 221 ods. 1 a 2 Trestného zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 28 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Proti rozsudku okresného súdu sťažovateľ podal odvolanie. Následne krajský súd ústavnou sťažnosťou napadnutým uznesením odvolanie sťažovateľa ako nedôvodné zamietol. Proti napadnutému uzneseniu odvolacieho súdu

sťažovateľ podal dovolanie z dôvodov podľa § 371 ods. 1 písm. c) a d) Trestného poriadku, v ktorom namietal porušenie zákona v jeho neprospech tým, že krajský súd rozhodol o jeho odvolaní v jeho neprítomnosti a v neprítomnosti jeho obhajcu v čase, keď bol sťažovateľ vo vydávacej väzbe v zahraničí. Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudkom sp. zn. 5 Tdo 2/2025 z 13. februára 2025 dovolaniu vyhovel a konštatoval, že uznesením odvolacieho súdu a konaním, ktoré mu predchádzalo, z dôvodu § 371 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku bol porušený zákon v ustanoveniach § 2 ods. 7 v spojení s § 293 ods. 3 a 6 Trestného poriadku v neprospech sťažovateľa, zrušil uznesenie krajského súdu, ako aj ďalšie rozhodnutia naň obsahovo nadväzujúce a prikázal mu, aby vec znovu prerokoval a rozhodol.

III.

Argumentácia sťažovateľa

3. Sťažovateľ v ústavnej sťažnosti namieta, že krajský súd rozhodoval 7. mája 2024 o jeho odvolaní v jeho neprítomnosti a v neprítomnosti jeho obhajcu. Od 9. februára 2024 bol vo vydávacej väzbe v Českej republike a od 25. mája 2024 vo väzbe v Maďarsku, preto sa nemohol zúčastniť odvolacieho konania na krajskom súde a o jeho konaní nebol ani upovedomený. Tým bolo porušené jeho právo na obhajobu a právo na spravodlivý proces.

IV.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

4. Z princípu subsidiarity podľa čl. 127 ods. 1 ústavy vyplýva, že právomoc ústavného súdu je daná iba vtedy, ak o ochrane základných práv a slobôd nerozhoduje iný súd. Zmysel a účel subsidiárneho postavenia ústavného súdu pri ochrane základných práv vyplývajúcich z ústavy a práv, ktoré sú zakotvené v dohovore, spočíva v tom, že ochrana ústavnosti nie je a ani podľa povahy veci nemôže byť výlučnou úlohou ústavného súdu. Táto úloha predstavuje úlohu každého orgánu verejnej moci v rámci jemu zverených kompetencií. Právomoc ústavného súdu predstavuje v tomto kontexte *ultima ratio* inštitucionálny mechanizmus, ku ktorého uplatneniu dôjde až v prípade nefunkčnosti všetkých ostatných orgánov verejnej moci, ktoré participujú na ochrane ústavnosti (IV. ÚS 594/2021).

5. Sťažovateľ nemá na výber, ktorý z existujúcich systémov ochrany práv využije, ale je povinný postupovať od ochrany poskytovanej inými orgánmi verejnej moci smerom k justičnej ochrane poskytovanej ústavným súdom. Iba za predpokladu, že sťažovateľ vyčerpal všetky dostupné právne prostriedky súdnej, prípadne aj inej právnej ochrany jeho základných práv a slobôd, a pri ich uplatnení nie je úspešný, môže sa uchádzať o ochranu svojich základných práv a slobôd ústavnou sťažnosťou adresovanou ústavnému súdu podľa čl. 127 ods. 1 ústavy (IV. ÚS 453/2011).

6. Proti napadnutému postupu a uzneseniu krajského súdu z dôvodov uvádzaných sťažovateľom Trestný poriadok umožňoval podať dovolanie ako mimoriadny opravný prostriedok, ktorý sťažovateľ aj účinne využil. Najvyšší súd na základe sťažovateľom podaného dovolania v rozsudku z 13. februára 2025 konštatoval porušenie zákona v jeho neprospech, na základe čoho dovolaním napadnuté uznesenie zrušil a vec vrátil odvolaciemu súdu, aby ju znovu prerokoval a rozhodol. V popísaných skutkových okolnostiach je ústavný súd povinný uplatniť pravidlo zakotvené v § 132 ods. 1 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení

niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“), podľa ktorého ak o ochrane základných práv a slobôd sťažovateľa vo veci, ktorej sa ústavná sťažnosť týka, je príslušný rozhodovať iný súd, ústavný súd uznesením ústavnú sťažnosť odmietne pre nedostatok právomoci na jej prerokovanie. Na základe dovolania sťažovateľa ako mimoriadneho opravného prostriedku ochranu jeho právam zaručeným ústavou i dohovorom poskytoval najvyšší súd ako súd dovolací. Uplatnenie právomoci najvyššieho súdu vylučuje, aby v uvedenej veci rozhodoval ústavný súd, a preto ústavnú sťažnosť sťažovateľa odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. a) v spojení s § 132 ods. 1 zákona o ústavnom súde z dôvodu nedostatku právomoci na jej prerokovanie a rozhodnutie o nej.

7. Vzhľadom na odmietnutie ústavnej sťažnosti bolo bez právneho významu odstraňovať nedostatky v zákonom ustanovených náležitostiach ústavnej sťažnosti spočívajúcich v nedostatku predloženého plnomocenstva (§ 43 ods. 3 druhá veta zákona o ústavnom súde), ktorým sťažovateľ splnomocnil Advokátsku kanceláriu JUDr. Ošváth, s.r.o., na zastupovanie len v dovolacom konaní, nie v konaní na ústavnom súde.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 17. júla 2025

Robert Šorl
predseda senátu